

Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 13. 4. 2022, sp. zn. 20 Cdo 588/2022, ECLI:CZ:NS:2022:20.CDO.588.2022.1

Číslo: 2/2023

Právní věta:

Rozsudek, jehož nedílnou součástí je geometrický plán vyhotovený jako originál v listinné podobě, nelze doručit prostřednictvím veřejné datové sítě do datové schránky, neboť to jeho povaha neumožňuje.

Soud: Nejvyšší soud

Datum rozhodnutí: 13.04.2022

Spisová značka: 20 Cdo 588/2022

Číslo rozhodnutí: 2

Číslo sešitu: 1

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Datové schránky, Doručování

Předpisy: § 13 odst. 1 písm. a) zákona č. 200/1994 Sb.

§ 16 odst. 6 zákona č. 200/1994 Sb.

§ 17 odst. 1 zákona č. 300/2008 Sb.

§ 22 odst. 1 písm. a) zákona č. 300/2008 Sb.

§ 24 odst. 4 písm. b) zákona č. 300/2008 Sb.

§ 45 odst. 2 o. s. ř.

§ 45 odst. 3 o. s. ř.

§ 48 odst. 1 zákona č. 256/2013 Sb.

§ 48 odst. 2 zákona č. 256/2013 Sb.

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Dotčená rozhodnutí:

Stanovisko pléna Nejvyššího soudu ze dne 5. 1. 2017, [Plsn 1/2015](#), uveřejněné pod číslem 1/2017 Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek, popř. dále jen R 1/2017

Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 14. 12. 2005, sp. zn. [21 Cdo 489/2005](#)

Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 28. 4. 2016, sp. zn. [21 Cdo 2918/2015](#)

Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 23. 1. 2018, sp. zn. [27 Cdo 5184/2017](#)

Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 30. 6. 2004, sp. zn. [29 Odo 202/2003](#)

Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 11. 6. 2007, sp. zn. [20 Cdo 1374/2006](#)

Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 9. 10. 2015, sp. zn. [21 Cdo 5117/2014](#)

Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 10. 4. 1997, sp. zn. 2 Cdon 1199/96

Sbírkový text rozhodnutí:

Nejvyšší soud k dovolání 4) žalovaného změnil usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 7. 10. 2021, sp. zn. 4 Co 200/2020, tak, že usnesení Městského soudu v Praze ze dne 24. 6. 2020, sp. zn. 11 Co 46/2015, se mění tak, že usnesení Obvodního soudu pro Prahu 6 ze dne 20. 10. 2014, sp. zn. 13 C 271/2005, ve spojení s usnesením Městského soudu v Praze ze dne 3. 7. 2015, sp. zn. 11 Co 46/2015, se ruší a věc se vrací Obvodnímu soudu pro Prahu 6 k dalšímu řízení.

I.

Dosavadní průběh řízení

1. Městský soud v Praze usnesením ze dne 3. 7. 2015, č. j. 11 Co 46/2015-610, potvrdil usnesení Obvodního soudu pro Prahu 6 ze dne 20. 10. 2014, č. j. 13 C 271/2005-582, jímž bylo odmítnuto jako opožděné odvolání 4) žalovaného proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 6 ze dne 26. 2. 2014, č. j. 13 C 271/2005-467 (dále také jen „rozsudek“), a jímž bylo rozhodnuto, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení; zároveň rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu odvolacího řízení.

2. Proti tomuto usnesení podal 4) žalovaný z důvodu uvedeného v ustanovení § 229 odst. 4 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, dále jen „o. s. ř.“, žalobu pro zmatečnost. Uvedl, že mu rozsudek nebyl řádně doručen, když byl zaslán jeho tehdejšímu právnímu zástupci do datové schránky, ačkoliv součástí tohoto rozsudku byl geometrický plán, jehož povaha (originál v listinné podobě) neumožňovala doručení elektronickou formou (k tomu odkázal na usnesení Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 18. 2. 2018, sp. zn. 19 Co 12/2018). Odvolání proto podal včas, byť ještě nezačala běžet lhůta k odvolání (viz usnesení Nejvyššího soudu ze dne 10. 4. 1997, sp. zn. 2 Cdon 1199/96, usnesení Nejvyššího soudu ze dne 30. 6. 2004, sp. zn. [29 Odo 202/2003](#), usnesení Nejvyššího soudu ze dne 11. 7. 2007, sp. zn. [20 Cdo 1374/2006](#)).

3. Městský soud v Praze usnesením ze dne 24. 6. 2020, č. j. 11 Co 46/2015-979, žalobu pro zmatečnost zamítl a o nákladech řízení rozhodl tak, že 4) žalovaný je povinen nahradit žalobcům náklady řízení ve výši 4 800 Kč a ve vztahu mezi ostatními účastníky (žalobci vůči ostatním žalovaným a žalovaní navzájem) nemá žádný z nich právo na náhradu nákladů řízení. Dospěl k závěru, že v tomto případě nebyl důvod zmatečnosti dán, neboť usnesením, jež napadl 4) žalovaný, nebylo řízení skončeno.

4. K odvolání 4) žalovaného Vrchní soud v Praze usnesením ze dne 7. 10. 2021, č. j. 4 Co 200/2020-1040, usnesení soudu prvního stupně ve výroku I. a III. potvrdil, ve výroku II. změnil výši náhrady nákladů řízení na 5 400 Kč, a rozhodl o nákladech odvolacího řízení. V důvodech svého rozhodnutí odvolací soud uvedl, že rozsudek byl 4) žalovanému doručen do datové schránky jeho předchozího právního zástupce a pro posouzení včasnosti jím podaného odvolání je rozhodující, že byl rozsudek úplný ve výroku, odůvodnění i správném poučení o možnosti podat opravný prostředek proti němu. Naopak relevantní pro posouzení včasnosti odvolání není to, zda byl geometrický plán 4) žalovanému doručen v nečitelné podobě či v rozporu se zákonem č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konversi dokumentů, ve znění pozdějších předpisů, dále jen „zákon o elektronických úkonech“. Takový nedostatek navíc mohl 4) žalovaný namítat bezprostředně po doručení rozsudku žádostí o jeho opětovné doručení, jakož i mohl podat blanketní odvolání, což

ovšem neučinil, a ani následně nepožádal o prominutí zmeškání lhůty. Soud prvního stupně tedy správně žalobu pro zmatečnost zamítl, nicméně v souladu s usnesením Nejvyššího soudu ze dne 15. 2. 2007, sp. zn. [21 Cdo 1269/2006](#), se jednalo o žalobu přípustnou.

II.

Dovolání a vyjádření k němu

5. Proti tomuto usnesení odvolacího soudu podal 4) žalovaný dovolání. Namítl, že odvolací soud postupoval nesprávně při právním posouzení otázky, zdali bylo možné rozsudek doručovat do datové schránky účastníků řízení, a tedy zdali takovým doručením započala dovolateli běžet lhůta k podání odvolání proti rozsudku. Uvedl, že do datové schránky jeho tehdejšího právního zástupce byla dne 28. 5. 2014 doručena datová zpráva, která obsahovala text samotného rozsudku a prostý sken geometrického plánu. Tento geometrický plán byl přitom jako originál vyhotoven v listinné podobě a se skenem vytvořeným soudem se neshodoval (originál byl tvořen jednou stranou textu ve formátu A4 a dvěma stranami grafické části ve formátu A3, kdežto doručený sken se skládal ze šesti stran, z toho grafická část byla rozdělena na pět stran ve formátu A4, které na sebe logicky nenavazovaly). Dovolatel měl možnost plně se seznámit s geometrickým plánem až nahlédnutím do spisu, a to dne 3. září 2014, přičemž odvolání podal dva dny poté. Rozdíly mezi originálem a doručeným skenem geometrického plánu se odvolací soud v napadeném usnesení zabýval poměrně stroze, ačkoliv na ně dovolatel upozorňoval při jednání před odvolacím soudem, proto dovolatel z tohoto důvodu považuje rozhodnutí odvolacího soudu za nepřezkoumatelné. S ohledem na výše uvedené nedostatky skenu geometrického plánu, jenž byl součástí doručovaného stejnopisu rozsudku, nemohlo dojít k účinnému doručení a nezačala tak běžet lhůta k podání odvolání. Dovolatel tak v souvislosti s již vysloveným Nejvyššímu soudu předložil k vyřešení následující otázky, a to:

- „zda povaha dokumentu - rozhodnutí, jehož nedílnou součástí je listina vyhotovená oprávněnou osobou pouze v listinné podobě, kterou nelze platně konvertovat do elektronické podoby pro její specifickou - umožňuje doručení prostřednictvím veřejné datové sítě do datové schránky;
- zda stejnopis rozhodnutí, jehož nedílnou součástí je jiná listina, naplňuje formální požadavky na stejnopis, i pokud je bez této své nedílné součásti, příp. s příložením nedílné součásti neodpovídající originálu; jinými slovy zda se stále jedná o veřejnou listinu;
- zda doručení dokumentu - rozhodnutí, jehož nedílnou součástí je jiná listina - plní svou materiální funkci (tj. objektivní možnost seznámit se s rozhodnutím), i pokud je dokument doručen v neúplné, nečitelné a nekvalitní podobě (vzhledem k nedílnosti dokumentů), příp. se svou nedílnou součástí v podobě neodpovídající originálu;
- zda odmítnutí věcného projednání odvolání proti rozhodnutí, jehož nedílnou součástí je jiná listina a které bylo účastníkovi doručeno v neúplné podobě (vzhledem k nedílnosti dokumentů), nepředstavuje zásah do práva účastníka domoci se ochrany svých práv u soudu garantovaného čl. 36 Listiny základních práv a svobod;
- zda odvolání podané dovolatelem proti rozsudku vyvolává procesněprávní účinky včasného odvolání, a to i přes skutečnost, že lhůta k podání odvolání nezačala běžet s ohledem na neúčinné doručení rozsudku.“

při jejichž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu.

6. Dovolatel dále předložil Nejvyššímu soudu otázky, které dosud nebyly v rozhodování dovolacího soudu vyřešeny, a to konkrétně:

- „zdali je možné doručit stejnopis rozhodnutí - rozsudku, jehož nedílnou součástí je geometrický plán vyhotovený oprávněnou osobou a existující pouze v listinné podobě - prostřednictvím veřejné datové sítě;
- zdali vůči účastníkovi soudního řízení nastávají účinky doručení rozhodnutí (resp. jeho

stejnopisu), pokud zároveň nedojde k řádnému doručení nedílné součásti stejnopisu rozhodnutí;

- zdali se jedná o řádný stejnopis rozhodnutí, jehož nedílnou součástí je jiný dokument, pokud tento stejnopis rozhodnutí neobsahuje také řádný stejnopis jeho nedílné součásti;
- zdali je soud oprávněn vytvořit vlastní „stejnopis“ geometrického plánu, jakožto výsledku zeměměřičské činnosti k tomu způsobilé osoby.“

7. Podle dovolatele je zde třeba vycházet z ustanovení § 45 o. s. ř. a ustanovení § 17 zákona o elektronických úkonech, z nichž vyplývá, že prostřednictvím datové schránky je možné doručovat pouze v případě, že to umožňuje povaha písemnosti (k tomu také např. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 4. 6. 2019, sp. zn. [20 Cdo 549/2019](#), stanovisko pléna Nejvyššího soudu ze dne 5. 1. 2017, sp. zn. [Plsn 1/2015](#), uveřejněné ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek č. 1, ročník 2017, str. 9, či usnesení Nejvyššího soudu ze dne 6. 11. 2013, sp. zn. [21 Cdo 3489/2012](#)), přičemž právě geometrický plán pro svou specifickou povahu není možné nahradit konverzí (viz ustanovení § 24 odst. 4 písm. b/ zákona o elektronických úkonech), natož pouhým skenem. Proto rozsudek, jehož součástí je geometrický plán v listinné podobě, nelze doručovat v jeho elektronickém vyhotovení prostřednictvím veřejné datové sítě do datové schránky adresáta (k tomu dovolatel odkázal na usnesení Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 8. 2. 2018, sp. zn. 19 Co 12/2018, které se shoduje v podstatných znacích se zde projednávanou věcí a kde soud dospěl k totožnému právnímu závěru jako dovolatel). Přímo ve vztahu ke geometrickému plánu se podle dovolatele jedná o dovolací soudem věc neřešenou a měla by být rozhodnuta stejně jako v usnesení Nejvyššího soudu ze dne 4. 6. 2019, sp. zn. [20 Cdo 549/2019](#), kde byla posuzována jiná písemnost, u níž není možné provést elektronickou konverzi. Navíc pokud doručený sken geometrického plánu neodpovídal jeho originálu, zejména z něj nebylo patrné, jaké konkrétní oddělené pozemky mají být vydány žalobcům, nemohl se dovolatel skutečně seznámit s obsahem předmětného rozhodnutí a kvalifikovaně zvážit svůj další procesní postup (k tomu dovolatel citoval náleží Ústavního soudu ze dne 27. 8. 2009, sp. zn. [II. ÚS 264/09](#), v němž Ústavní soud dospěl k závěru, že doručení rozhodnutí v neúplné podobě je ze strany soudu zásahem do práv účastníka, a že pokud soud nezjedná nápravu, promítne se to do práva účastníka na spravedlivý proces). Takový stejnopis rozsudku (obsahující nedílnou součást, jež neodpovídá originálu) v souladu s usnesením Nejvyššího soudu ze dne 2. 7. 2013, sp. zn. [21 Cdo 2288/2012](#), není veřejnou listinou a nemůže vyvolat žádné právní následky. Podle dovolatele neřešenou otázkou je, zdali je soud oprávněn vytvořit stejnopis geometrického plánu, přičemž tato otázka má dokonce ústavní rozměr, neboť souvisí s principem dělby moci. Dovolatel se domnívá, že stejnopis geometrického plánu je oprávněna vytvořit pouze oprávněná osoba, které bylo uděleno úřední oprávnění pro ověřování výsledků zeměměřičských činností, když podle § 12 odst. 1 písm. a) zákona č. 200/1994 Sb., o zeměměřičství a o změně a doplnění některých zákonů souvisejících s jeho zavedením, ve znění pozdějších předpisů, dále jen „zákon o zeměměřičství“, výsledky zeměměřičských činností využívané pro správu a vedení katastru nemovitostí musí být ověřeny fyzickou osobou, které bylo uděleno úřední oprávnění pro ověřování výsledků zeměměřičských činností. Dovolatel dále poukázal na rozpor právního závěru odvolacího soudu se zákonem č. 256/2013 Sb., o katastru nemovitostí (katastrální zákon), ve znění pozdějších předpisů, dále jen „katastrální zákon“, konkrétně zejména s ustanovením § 48, na základě něhož by doručovaný stejnopis rozsudku nebyl způsobilým podkladem pro zápis vlastnického práva do katastru nemovitostí a v souladu s rozhodovací praxí nižších soudů by nebylo možné geometrický plán dodatečně po podání návrhu na vklad k věcné listině připojit (k tomu viz rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 25. 7. 2000, sp. zn. 30 Co 162/99, rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 25. 3. 1998, sp. zn. 33 Ca 27/97). S ohledem na výše uvedené dovolatel navrhl, aby dovolací soud napadené usnesení změnil tak, že se rozhodnutí soudu prvního stupně mění tak, že usnesení Městského soudu v Praze ze dne 3. 7. 2015, č. j. 11 Co 46/2015-610, jakož i usnesení Obvodního soudu pro Prahu 6 ze dne 20. 10. 2014, č. j. 13 C 271/2005-582, se ruší, případně aby dovolací soud napadené usnesení i usnesení soudu prvního stupně zrušil a vrátil soudu prvního stupně k dalšímu řízení.

8. Žalovaný 3) považoval podané dovolání za nedůvodné a navrhl, aby bylo odmítnuto.

9. Žalobci ve svém vyjádření k dovolání uvedli, že není důvodné. Napadené rozhodnutí na právních otázkách, které dovolatel předložil Nejvyššímu soudu k řešení, nespočívá. Podstatné je, že dovolatel měl možnost se seznámit s obsahem rozsudku včetně geometrického plánu (v rozsahu dostačujícím pro podání odvolání) již dne 28. 5. 2014, kdy mu byla doručena datová zpráva. Její vady začal namítat až po podání zjevně opožděného odvolání. Navrhli proto, aby dovolací soud dovolání odmítl a přiznal žalobcům náhradu nákladů dovolacího řízení.

III.

Přípustnost dovolání

10. Nejvyšší soud jako soud dovolací (§ 10a o. s. ř.) dovolání projednal a rozhodl o něm podle občanského soudního řádu ve znění účinném od 30. 9. 2017 (viz čl. II bod 2 zákona č. 296/2017 Sb.), a po zjištění, že dovolání proti pravomocnému usnesení odvolacího soudu bylo podáno oprávněnou osobou (účastníkem řízení) ve lhůtě uvedené v ustanovení § 240 odst. 1 o. s. ř. a že jde o usnesení, proti kterému je podle ustanovení § 237 o. s. ř. dovolání přípustné, neboť otázka, zda lze doručovat rozsudek, jehož nedílnou součástí je geometrický plán vyhotovený v listinné podobě, prostřednictvím veřejné datové sítě do datové schránky, nebyla dosud v rozhodování dovolacího soudu vyřešena, přezkoumal napadené usnesení ve smyslu ustanovení § 242 o. s. ř. bez nařízení jednání (§ 243a odst. 1 věta první o. s. ř.) a dospěl k závěru, že dovolání je důvodné.

IV.

Důvodnost dovolání

11. Žalobou pro zmatečnost (§ 229 odst. 4 o. s. ř.) účastník může napadnout rovněž pravomocné usnesení odvolacího soudu, kterým bylo odmítnuto odvolání nebo kterým bylo zastaveno odvolací řízení, jakož i pravomocné usnesení odvolacího soudu, kterým bylo potvrzeno nebo změněno usnesení soudu prvního stupně o odmítnutí odvolání nebo dovolání pro opožděnost.

12. Důvodem žaloby pro zmatečnost podané je skutkově nebo právně chybný (v rozporu se zákonem učiněný) závěr o tom, že odvolání muselo být odmítnuto nebo že odvolací řízení muselo být zastaveno; žaloba pro zmatečnost není opodstatněná jen tehdy, jsou-li tyto závěry po skutkové a právní stránce v souladu se zákonem (viz usnesení Nejvyššího soudu ze dne 14. 12. 2005, sp. zn. [21 Cdo 489/2005](#), usnesení Nejvyššího soudu ze dne 28. 4. 2016, sp. zn. [21 Cdo 2918/2015](#), či usnesení Nejvyššího soudu ze dne 23. 1. 2018, sp. zn. [27 Cdo 5184/2017](#)).

13. Podle ustanovení § 45 odst. 1, 3 o. s. ř. písemnost doručuje soud při jednání nebo jiném soudním úkonu. Podle odst. 2 téhož ustanovení, nedošlo-li k doručení písemnosti podle odstavce 1, doručí ji soud prostřednictvím veřejné datové sítě do datové schránky. Není-li možné doručit písemnost prostřednictvím veřejné datové sítě do datové schránky, soud ji doručí na žádost adresáta na jinou adresu nebo na elektronickou adresu. Není-li možné doručit písemnost podle odstavce 2, předseda senátu nařídí doručit ji prostřednictvím a) doručujícího orgánu, nebo b) účastníka řízení či jeho zástupce.

14. Na základě ustanovení § 47 odst. 1 o. s. ř. se při doručování prostřednictvím veřejné datové sítě do datové schránky postupuje podle zvláštního právního předpisu.

15. Ustanovení § 17 odst. 1 věty druhé zákona o elektronických úkonech stanoví, že umožňuje-li to povaha dokumentu a má-li fyzická osoba, podnikající fyzická osoba nebo právnická osoba zpřístupněnu svou datovou schránku, orgán veřejné moci doručuje dokument této osobě prostřednictvím datové schránky, pokud se nedoručuje veřejnou vyhláškou nebo na místě.

16. Podle ustanovení § 22 odst. 1 písm. a) zákona o elektronických úkonech se konverzí rozumí úplné převedení dokumentu v listinné podobě do dokumentu obsaženého v datové zprávě nebo datovém souboru (dále jen „dokument obsažený v datové zprávě“) způsobem zajišťujícím shodu obsahu těchto dokumentů a připojení doložky o provedení konverze (dále jen „doložka“).

17. Konverze se neprovádí [§ 24 odst. 4 písm. b) zákona o elektronických úkonech], jde-li o dokument v listinné podobě, jehož jedinečnost nelze konverzí nahradit, zejména o občanský průkaz, cestovní doklad, zbrojní průkaz, řidičský průkaz, vojenskou knížku, služební průkaz, průkaz o povolení k pobytu cizince, rybářský lístek, lovecký lístek nebo jiný průkaz, vkladní knížku, šek, směnku nebo jiný cenný papír, los, sázenku, geometrický plán, rys nebo technickou kresbu.

18. Geometrický plán je neoddělitelnou součástí listiny (§ 48 odst. 1 katastrálního zákona), na podkladě kterého má být proveden zápis do katastru, je-li třeba předmět zápisu zobrazit do katastrální mapy, má-li být zpřesněno jeho geometrické a polohové určení nebo byl-li průběh hranice určen soudem. Podle odst. 2 téhož ustanovení musí být geometrický plán ověřen, že svými náležitostmi a přesností odpovídá platným právním předpisům, a opatřen souhlasem katastrálního úřadu s očíslováním parcel.

19. Úřední oprávnění se uděluje pro ověřování geometrického plánu, kopie geometrického plánu, upřesněného přidělového plánu, nového souboru geodetických informací katastru nemovitostí a dokumentace o vytyčení hranice pozemku [§ 13 odst. 1 písm. a) zákona o zeměměřičství].

20. Podle ustanovení § 16 odst. 6 zákona o zeměměřičství se ověření kopie geometrického plánu vyznačí textem: „Ověřuje se, že tato kopie souhlasí s geometrickým plánem.“. K textu se připojí vlastnoruční podpis fyzické osoby, datum ověření kopie, číslo z evidence ověřených kopií a otisk razítka se státním znakem, jehož obsah je uveden v odstavci 4.

21. V souladu s výše citovaným lze dospět k závěru, že pokud nedošlo k doručení písemnosti (zde stejnopisu rozsudku včetně jeho nedílné součásti v podobě geometrického plánu vyhotoveného v listinné podobě) již při jednání či jiném soudním úkonu, jedinou možností, jak tuto písemnost účinně doručit, je využít služby doručujícího orgánu, nebo prostřednictvím účastníka řízení či jeho zástupce, neboť geometrický plán, který je součástí rozhodnutí a je vyhotoven jako originál v listinné podobě, nelze konvertovat do elektronické podoby, a to z důvodu nemožnosti dosáhnout shody ve smyslu ustanovení § 22 odst. 1 písm. a) zákona o elektronických úkonech. V takovém případě proto nelze uvažovat ani o uplatnění materiální funkce doručení. Pokud tak soud 4) žalovanému doručil předmětný stejnopis rozsudku do datové schránky, nezačala 4) žalovanému běžet lhůta k podání odvolání.

22. Nadto jak správně uvedl dovolatel, nelze odhlédnout ani od skutečnosti, že kopie geometrického plánu, jež byla součástí doručovaného stejnopisu rozsudku, nesplňovala náležitosti potřebné pro zápis práva do katastru nemovitostí.

23. Z uvedeného vyplývá, že napadené usnesení odvolacího soudu je nesprávné, a protože dosavadní výsledky řízení ukazují, že je možné o věci rozhodnout, Nejvyšší soud usnesení odvolacího soudu podle ustanovení § 243d písm. b) o. s. ř. změnil tak, že usnesení Městského soudu v Praze ze dne 24. 6. 2020, č. j. 11 Co 46/2015-979, se mění tak, že usnesení Obvodního soudu pro Prahu 6 ze dne 20. 10. 2014, č. j. 13 C 271/2005-582, ve spojení s usnesením Městského soudu v Praze ze dne 3. 7. 2015, č. j. 11 Co 46/2015-610, se zrušují (§ 235e odst. 2 věta první o. s. ř.) a věc se vrací Obvodnímu soudu pro Prahu 6 k dalšímu řízení.

24. V dalším řízení bude nutné opětovně doručit rozsudek včetně originálu (případně kopie ověřené osobou s úředním oprávněním obsahující náležitosti potřebné pro zápis do katastru nemovitostí)

geometrického plánu, a to prostřednictvím doručujícího orgánu na adresu sídla právního zástupce 4) žalovaného. Poté nechť soud učiní úkony spojené s již podaným odvoláním podle ustanovení § 208 a násl. o. s. ř. (viz usnesení Nejvyššího soudu ze dne 10. 4. 1997, sp. zn. 2 Cdon 1199/96, usnesení Nejvyššího soudu ze dne 30. 6. 2004, sp. zn. [29 Odo 202/2003](#), usnesení Nejvyššího soudu ze dne 11. 7. 2007, sp. zn. [20 Cdo 1374/2006](#)).

25. Právní názor vyslovený v tomto usnesení je pro soudy nižších stupňů závazný (§ 235h odst. 2 o. s. ř.).